

Sankt Hans 2005 i Sjelle.

Så blev det Sankt Hans. Vinteren er glemt. Regn, kulde og rusk fra foråret er forhåbentlig drevet bort, til fordel for en dejlig lang varm dansk sommer.

Sankt Hans aften med bål, snobrød, pølser, øl, sodavand og kaffe, er én af de traditioner der forener rigtig mange her i landet. Til traditionen høre ofte også regn, og kølig vind. Men i år er der lovet en Sankt Hans aften med sol, varme og stille vind. Hvis det holder, - og det gør det som I ser - så bliver denne aften her ved bålet i Sjelle, en begivenhed som siden hen vil blive husket – selv af de helt små. Når vi som voksne tænker tilbage på: *"da vi var børn"*, ja så mindes vi helt sikkert Sankt Hans aften som en særlig hyggelig og skøn aften, hvor vi legede ude til langt ud på natten, ligesom når vi mindes og snakker om: *"da jeg var barn var der sne"*, *da jeg var barn var der sommer til"* osv. Hvor er det godt, at kunne mindes... Tænk jeg tror, at når vi mindes, så er minderne næsten altid noget som omhandler det at være sammen. Det at være fælles om noget.

Sankt Hans er den tid på året, som er den er skønneste, den grønneste, lyseste og hvor snakken går hen over hækken, - måske med hygge og fællesskab til følge i de lyse nætter.

I Sjelle har vi fællesskab. Et særligt fællesskab som vi er rigtig gode til at pleje og vedligeholde. Vi gør det bl.a. med vores helt egne særlige traditioner. Og nogle tænker også i at tilføje nye uforpligtende arrangementer og aktiviteter som nyt indhold i fællesskabet

"Vi vil fred her til lands," står der i Midsommervisen, for: *"Mod ufredens ånd over mark, under strand vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde"*. Ja det kan vi vel alle nikke genkendende til. Ingen skal komme og forstyrre vores særlige fællesskab. Det værner vi om og plejer. Vi tænker måske ikke så meget over det. Men det er altså i dagens Danmark sjældent, at møde et fællesskab med sådant et indhold som vi har i Sjelle. Jeg tænker ikke på fællesskabet her i aften ved bålet, nej her er det ganske land samlet i fællesskab tusinder af steder. Nej jeg tænker på fællesskabet *"mellem bålene"* / mellem begivenhederne. I Sjelle har vi et fællesskab med fred, tryghed og varme som kommer til udtryk også i den travle dagligdag. Derfor oplever vi i Sjelle Sankthansbålet med en særlig og ægte fællesskabsfølelse. Derfor har Bylauget netop valgt Sankt Hans aften, til at kåre årets Sjelleborger. I år vil det så ske for 3. gang.

Ernst var den første som Sjelle Bylaug udnævnte og hædrede som *"Årets Sjelleborger"*. Lad os benytte denne lejlighed til, at mindes Ernst som i dette forår sov ind. *"Dit engagement for byen, din gæstfrihed,*

din gavmildhed, din interesse for byen har store højder. Der er ingen tvivl i Bylauget om, at det var dig som skal være den første til at modtage vores påskønnelse". Det blev sagt ved kåringen af Ernst i 2003. Ernsts gavmildhed og ægte interesse og kærlighed for byen og lokalsamfundet lod han understrege i sit testamente ved bl.a., at påtænke vores lokale skole. Vi vil huske dig, med dit særlige glimt i øjet, dine historie, dit "jow, jow, dit humør og selskab. Ernst: "ære være dit minde". Sankt Hans bål er ikke bare flammer der stiger op mod himlen. Symbolikken er, at flammerne skal beskytte os mod det onde. "Hver by har sin heks og hvert sogn har sine trolde", synges der. Bålet med sine flammer holder hekse og onde magter væk fra denne næsten hellige midsommernat. Man troede jo at heksene og troldene netop var farlige på denne tid af året omkring Sankt Hans. I dag brænder vi gudskelov ikke hekse – men skal vi blive i billedet så kunne "dagens heks" – være det farlige for fællesskabet - måske den stigende globaliseringen, den ny strukturreform vi netop står overfor og samfundets individualisering. 1800-talles samfundsgrundsten "Folket" / "det fælles" er for længst afløst af et samfund som bygger på individet. Det kan selvfølgelig være en trussel for fællesskabet. Men det er det jo kun, hvis fællesskabet fravælges. Der tales om, at de små samfund vil gå til grunde, sammen med nærhed og nærdemokrati. Lad os ikke forfalde til en angst herom. Det vil kun ske, hvis vi lader det ske. De små landsbysamfund, vores landsbysamfund og sammenhold trives og udvikles i det omfang vi tager hånd herom. Så Lad os kaste den angst på bålet, for så er vi allerede i gang med at værne om vores landsbysamfund og særlige unikke fællesskab. Lad os tage de nye udfordringerne op, se mulighederne i de ændrede betingelser og på den måde være med til at skabe et rummeligt og nærværende samfund, hvor der stadig er omsorg for hinanden og for fællesskabet. Værdier som i den grad hersker lige hér i vores by. Det er sådan vi får fællesskabet til stadig at blomstre – så lad os denne aften se ind i flammerne, mærke varmen og lade os mærke det fællesskab vi sammen er knyttet til, som vi vedligeholder og bygger videre på.

Bylauget ønsker jer alle en rigtig god Sankt Hans, en god sommer, en god ferie og god høst.

Steen Andersen Frøslev
Sjelle Bylaug